

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριαδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 83 ΔΡΧ. 50

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ!

Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΑ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Για όσο διάστημα οι πολιτικές εξελίξεις θα κρίνονται από την επίθεση των ρωσόφιλων δυνάμεων της χώρας ενάντια στους οπαδούς της αυτοδυναμίας μέσα στο ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό το διάστημα, η αντίθεση όλου του μπλοκ της νέας δεξιάς δηλ. ΠΑΣΟΚ και ψευτοΚΚΕ με την παλιά δεξιά, τη Ν.Δ. δηλαδή θα υποτετάται σ' αυτήν και θα την υπηρετεί.

Ο συνδυασμός αυτών των δύο αντιθέσεων είναι αυτός που δίνει μια πολύ περίπλοκη όψη στις πολιτικές εξελίξεις. Αν σ' αυτό το βαθμό και απόλυτα αντικειμενικό παράγοντα προστεθεί η συνωμοτική, ραδιουργική και τέλεια αποπροσανατολιστική ταχτική που ακολουθούν οι ρωσόφιλες δυνάμεις, γίνε-

Οι ρωσόφιλοι συνωμοτές προχωρούν όπως πάντα με ένα διπλό τρόπο.

Πρώτο: χτυπήσαν και κρέμισαν μερικά σκεπάκια των «αυτοδυναμιστών» δηλαδή αυτών των τσιτσών και κούκλων του ΠΑΣΟΚ που δεν θέλουν συγκιβέρνηση με το ψευτοΚΚΕ.

Δεύτερο: Εμπόδισαν κινήσεις αυτονομίας της κεντρικής φιλοδοκτικής τσαμπής της κοινοβουλευτικής ομάδας που είναι και αυτή αντίθετη στην αυτοδυναμία, όμως από την «δοκτική» πλευρά.

Τον πρώτο ρόλο τον παίζει εδώ από το ΠΑΣΟΚ το ψευτοΚΚΕ, και μέσα στο ΠΑΣΟΚ η πραγματικά Παπανδρέϊκή κλίκα Λαλιώτη - Τζουμάκα.

Τον δεύτερο τον παίζει ο ίδιος ο Παπανδρέϊκος που σ' αυτό το ζήτημα συνεργάζεται με τον τυπικό αυτοδυναμικό, τον Κουτσούγιαρα.

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ

Σ' ότι αφορά το πρώτο μέτωπο, που είναι όπως είπαμε και το σημαντικότερο δόθηκαν τα εξής χτυπήματα:

Ο ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑ: Η καθάρηση του πιο ισχυρού πυρήνα «αυτοδυναμίας» μέσα στο ΠΑΣΟΚ, που είναι η ραυτο-

ποιτική ΠΑΣΚΕ. Η κίνηση αυτή ήταν θεαλωμένη. Αφού είχε χτυπηθεί η σφαίρα της 1ης Μάη, αφού απόλυτη η εσωτερική πίεση Λαλιώτη, Τζουμάκα, Γεννηματα στη διάρκεια του πρόσφατου συνεδρίου της ΠΑΣΚΕ που αντίθετα κατοχύρωσε τη θέση του Ραυτοπούλου, αφού το ψευτοΚΚΕ και οι δορυφόροι του δοκίμασαν μια πολιτική ήττα με το να μην έχουν λόγους να μην πανε σε κοινό συνέδριο με την ΠΑΣΚΕ, αφού λοιπόν απότιχαν όλες οι πολιτικές μέθοδοι μπήκαν σε εφαρμογή τα μεγάλα μέσα. Μερικοί, προφανώς ρωσόφιλοι, προβοκάτορες κλέψαν τα χαρτιά των αρχαιρεσιών του πρόσφατου συνεδρίου, και αφού αξιοποίησαν έντεχνα πραγματικές αντιθέσεις που είχαν τίμα-

Σπουδαία παραδείγματα αυτής της σύνθετης κίνησης μας έδωσε το δεκαπενθήμερο που πέρασε. Ήδη έχουμε μπει στην περίοδο των αλμάτων. Ποτέ τα τελευταία χρόνια οι βδομάδες, οι μέρες και οι ώρες δεν ήταν πιο πλούσιες σε πολιτικά γεγονότα και ποτέ ο λαός δεν ήταν έξω από αυτούς τους φοβε-

στελέχη της ΠΑΣΚΕ απέναντι στην ολοσέφη εργατοπατριωτική και ανεργιακή ηγεσία Ραυτοπούλου ώστε να βγει ένα μικρό ρεύμα εξοπαταριακής αμφισβήτησης, βάλανε μια ψευτοΚΚΕ εισαγγελία να καθαρίσει την ηγεσία της ΓΣΕΕ. Έτσι απλά. Σε λίγες ώρες. Πάντα σε συνενόηση με το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ στο οποίο κυριαρχεί πια η δήθεν «απλή αναλογική» η ΕΣΑΚ απαιτεί τώρα μια δικιά της ΓΣΕΕ. Φαινομενικά πρόκειται για μοιρασάκι, όμως αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι οι σοσιαλφασίστες της ΕΣΑΚ προτείνουν όχι μόνο μια εννοική γι' αυτούς αριθμητική σύνθεση του προεδρείου της νέας ΓΣΕΕ, αλλά απαιτούν να συμμετέχουν από την πλευρά της ΠΑΣΚΕ

μόνο τα στελέχη που αυτοί θέλουν και όχι βέβαια ο Ραυτοπούλος. Είναι σίγουρο ότι με μια τέτοια σύνθεση χάρη στην ελεεινή και βλακώδη σιμαγιά του Μητσότακη μαζί τους και με τη βοήθεια των υποκριτών της ΣΣΕΚ θα βάλουν στο χέρι την προεδρία της ΓΣΕΕ. Αυτό είναι το πρώτο και το μεγάλο αυτής της κατηγορίας χτυπημάτων.

Εμείς θεωρούμε την κατανόηση των αντιθέσεων αυτών σαν την πρωταρχική προϋπόθεση για να αντιδράσει και να αντισταθεί ο λαός σ' αυτό το επικίνδυνο παιχνίδι που παίζεται στις πλάτες του. Πραγματική εργατική πολι-

τική είναι πρώτα να μη σέρνεται η εργατική τάξη πίσω από τον έναν ή τον άλλο αστικό και ιμπεριαλιστικό συνασπισμό και στη συνέχεια να τους φράξει το δρόμο συγκεντρώνοντας τα πυρά της στον κάθε φορά πιο επικίνδυνο. Αλλά ας προχωρήσουμε στη συγκεκριμένη ανάλυση.

Αυτό είναι το πρώτο και το μεγάλο αυτής της κατηγορίας χτυπημάτων.

Ο ΓΙΩΤΑΣ

Το δεύτερο είναι η παραίτηση Γιώτα. Τον Γιώτα τον ύψωσαν στον ουρανό σαν τέλειο αδιάφορο ο «Ριζοσπάστης» και η «Πρώτη», δηλαδή οι δυο ρωσικές φυλλάδες. Αυτός φέρθηκε πολύ βρώμικα στην υπόθεση Καμπάνη. Ο Καμπάνης, που προφανώς όπως κάθε αντικείμενο κάθαρσης θα ανήκει σε κάποια δικαιοφιλμερίδα του ΠΑΣΟΚ, είχε καθαριστεί χωρίς καμιά δικαιολογία πριν λίγους μήνες. Αφού καθαρίστηκε, το σωματείο της ΕΒΟ που καθόσον ξέρουμε είναι από παλιά φιλικό προς το ψευτοΚΚΕ, ζήτησε έρευνα. Τότε ο τίμιος Γιώτας έκανε έρευνα και βρήκε σκάνδαλα. Το ορισιαστικό ήταν ότι ο Καμπάνης προστάτευε μια σειρά διεθυντικά στελέχη δίνοντας τους σύμφωνα με το κατηγορητήριο μια ασφαλιστική κάλυψη που δεν έπρεπε να έχουν. Σε κλίμακα κρατικογραφειοκρατι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΚΟΥ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ Ε.Α.Ρ.

Αυτές τις μέρες καρποφόρησαν οι συζητήσεις του ψευτοΚΚΕ με την ΕΑΡ και έτσι Κύρκος, Φλωράκης θα πάνε μαζί στις εκλογές. Βέβαια δεν θέλουν να είναι μόνοι τους, γιατί το σχέδιό τους είναι μια πλατειά συνεργασία, που θα περιλαμβάνει τον Φλωράκη τον Κύρκο τον Αρσένη τον Λάζαρη τον Παναγιώλη και που αργότερα θα οδηγήσει σε συγκιβέρνηση με το φιλορωσικό ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής τους Τζουμάκα, Λαλιώτη, δηλαδή τον Παπανδρέϊκο. Αυτό είναι το σχέδιο της Ρωσίας του Γκορμπατσόφ και κατ' επέκταση των Ρωσόδουλων και Ρωσόφιλων δυνάμεων.

Αλλά τα σχέδια τους δεν είναι εύκολα. Από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε τον «διεθνιστικό» ρόλο ο Κύρκος, δηλαδή που πήγε να βάλει στην στρόγγυλο του ψευτοΚΚΕ το ΚΚΕ εσωτερικό, αντιστάθηκαν δυνάμεις και έγινε με διάσπαση σχεδόν στη μέση. Έτσι παρέμεινε ο τίτλος και αρκετές δυνάμεις με τον Μπανιά. Αυτή ήταν μια πρώτη και σημαντική ήττα που σοσιαλιμπεριαλισμού.

Σήμερα δεν έχει πάσει χρόνος, ο Κύρκος ενώ φτιάχνει την συμπράξη διαμορφώνεται η ομάδα των 18 (στελέχη της ΕΑΡ), που καταγγέλλουν αυτή την κατεπίθεση της ηγεσίας.

Βέβαια και οι 18 σήμερα και το εσωτερικό «Α.» (Μπανιάς) αλλά και διάφοροι άλλοι ανεξάρτητοι δημοκράτες κάνουν μια εκτίμηση ότι εκτός από τις υποχωρήσεις του Κύρκου υπάρχουν πολλές και σημαντικές υποχωρήσεις του Φλωράκη στο κείμενο, που αποτελεί την συμφωνία για την συμπράξη. Αυτό δεν είναι σωστό γιατί μπορεί να υπάρχουν φραστικές παραχωρήσεις του Φλωράκη αλλά δεν υπάρχει παρέκλιση από την Ρωσοδόκιμη γραμμή.

Είναι γνωστό ότι ο Κύρκος υπήρξε στέλεχος του «Ευρωκομμουνισμού» και αυτά τα συνθήματα διαλαλούσε στην περίφημη διάσπαση. Γι' αυτό το λόγο όσοι ασχολούνται με την συμφωνία προσπαθούν να βρουν, πόσο ο Φλωράκης έκανε παραχωρήσεις στην Ευρωπαϊκή πολιτική γάχνο να δουν πόσο Ειρηνικός έγινε ο Φλωράκης και αγνοούν ή παραβλέπουν πόσο Ρωσός έγινε ο Κύρκος.

Είναι ξεκάθαρο ότι η πολιτική της Ευρώπης (ΕΟΚ) και όλων των πολιτικών δυνάμεων που προσηλύν η φιλοδοξούν να προωθήσουν αυτή την πολιτική ανεξάρτητα απ' τις διαφορές στο εσωτερικό επίπεδο, στη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΓΣΕΕ

ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Στο υπ' αριθμόν 81 φύλο της «ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ» γράφουμε: «πως η γκ... η Ραυτοπούλου στη Γ.Σ.Ε.Ε. ήταν μια προσωρινή νίκη και πως το φιλορωσικό μπλοκ μέσα και έξω από το ΠΑΣΟΚ ετοίμαζε την αντιθέσή του... έτσι όπως αντιτίθεται ο σοσιαλφασισμός, και κάθε πραξικοπηματισμός μέσα από τα όργανα των Κράτους, μέσα από έντυπες και σινεματικές!» Έτσι και έγινε. Το φιλο-ρωσικό μπλοκ κλιμάκωσε την αντιθέσή του.

Το ψευτο - ΚΚΕ κινητοποίησε πεντε δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις υποχειρίδι του, μέσα από τις αίθουσες και τους διαδρόμους των δικαστηρίων. Αυτοί, που μέχρι πρόσφατα διερχόνταν τα ρούχα τους και φούσκωναν τα πνευμόνια τους με φωνές διαμαρτυρίας για το «δικαστικό πραξικόπημα στη ΓΣΕΕ» που νομιμοποίησε το καπέλο του Ραυτοπούλου έρχονται τώρα να ακολουθήσουν την ίδια οδό, την ίδια μεθοδολογία, τον δρόμο της κρατικής παρέμβασης.

Και εδώ πρέπει να επιμεινουμε, γιατί οι καθοδηγούμενες απ' το ψευτο - ΚΚΕ δευτεροβάθμιες οργανώσεις δεν διάλεξαν βασικά, πρώτα και κύρια, το δρόμο του αγώνα της εργατικής τάξης μέσα από απεργίες, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις κόντρα στην Ραυτοπολική διοίκηση της ΓΣΕΕ. Αντίθετα, επινοούσαντες κάθε αγωνιστική εργατική διάθεση διάλεξαν τον δρόμο των νομικιστικών, τερτιπιών πασπαλισμένων με αρκετή δόση κλειδιά, απάτης και υποκρισίας. Σε τι διαφέρει λοιπόν αυτή η διοίκηση της ΓΣΕΕ απ' τη διοίκηση του ΕΚΑ. Σε τι διαφέρει οι Ραυτοπούλοι απ' τους Κωστοπούλους. Σε τι διαφέρει ο παλιός δότος απ' τον νέο δότο. Σε τι διαφέρει ο Άννας απ' τον Καίσαρα. ΣΕ ΤΗΠΟΤΑ. Ίσα - ίσα μάλιστα που οι δεύτεροι, οι φιλορωσοί, σαν δεύτεροι και καταδρωμένοι στο «κόλπο», σαν πεινασμένες ύαινες που τους τρέχουν τα σάλια είναι ακόμα πιο ε-

πικίνδυνοι, επιθετικοί και λυσσαφώνοι προκειμένου να ρίξουν την χαριστική βολή στο κεφάλι της ήδη θανατωμένης ΓΣΕΕ.

Στην επίθεσή τους όμως αυτή δεν ήταν μόνοι τους. Είχαν και συμμάχους. Και δεν μιλάμε φυσικά μόνο για τον Τζουμάκα, που έβγαλε όλον τον αντι - Ραυτοπολιισμό και τα φιλο - ψευτοΚΚΕ του αστήματα στη φόρα. Μιλάμε για την πλειοψηφία του φιλο - Παπανδρέϊκού Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ, που μπροστά σ' αυτή τους τη δικαστική επίθεση του ψευτο - ΚΚΕ κράτησε θέσεις ουδετερότητας μέχρι ευμενούς ουδετερότητας υπέρ του Κόμματος αυτού. Και αυτό για πρώτη φορά τόσο ανοιχτά, χωρίς προσχήματα και δικαιολογίες.

Η Ραυτοπολική φράξη στη διοίκηση της ΓΣΕΕ ζήτησε επιμονα και με διαμαρτυρία να εξαιρεθεί η ειρηνοδίκης, που ανέλαβε να δικάσει και να γνωμοδοτήσει για την δικαστική προσφυγή του ψευτο - ΚΚΕ ενάντια στο λεγόμενο συνέ-

δριο της ΓΣΕΕ. Η αιτιολογία ήταν πως η ειρηνοδίκης αυτή ήταν «μυλημένη» και φιλικά προσκείμενη στο ψευτο - ΚΚΕ, χωρίς φυσικά να αποκλείσει κανείς και το ενδεχόμενο να είναι ενταγμένη στις φιλικές και κομματικές δυνάμεις του κόμματος αυτού.

Μάταια όμως ο νέο - δεξιός και φιλο - ρωσικός τύπος είτε έδωσε, είτε πέρασε στα «φύλα» αυτή την ένσταση κατά της ειρηνοδίκης. Ο δε υποργός δικαιοσύνης, Ρώτης κατασάδιασε χοντρά και ανοιχτά εκείνους τους «μεροσπυλούς» που τόλμησαν να καταγγείλουν έτσι με φωνή αδύνατη το γεγονός. Και αυτό φυσικά γιατί μέσα απ' τις αντιθέσεις των ψευτο - συνδικαλιστικών ηγεσιών και τα δικαστικά τους πάρε - δόσε βγαίνει περιττά να συμπέρασμα πως η δικαιοσύνη δεν είναι ανεξάρτητη και αντικειμενική, αλλά στην υπηρεσία της εκάστοτε ισχυρής πολιτικής δύναμης και αυτή τη φορά στην υπηρεσία του ψευτο - ΚΚΕ ενάντια στο λεγόμενο συνέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Τη Δευτέρα στις 5 του Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση που οργανώθηκε από τη Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Προστασίας Καλαμά Θεσπρωτών Αττικής.

Στη διάρκεια της προβλήθηκαν ένα μιντεοσκοπήματα του αγώνα όπως το τραγικό οι ίδιοι οι Θεσπρωτοί. Ακολούθησε ενημέρωση από το προεδρείο και έγιναν τοποθετήσεις από τους παρευριστούς.

Στην ενημέρωσή τους οι Θεσπρωτοί της Αττικής δήλωσαν ότι συμφωνούν απόλυτα με τις αποφάσεις της επιτροπής αγώνα στη Θεσπρωτία, ότι ο αγώνας έχει απλά ανασταλεί αλλά δεν έχει τελειώσει και ότι ένα από τα μέτρα που θα πάρουν οι Θεσπρωτοί στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου θα είναι να παρεμποδίσουν τις συγκροτήσεις των κομμάτων που δεν αποκλείουν ρητά και επίσημα τον Καλαμά σαν αποδέκτη των λαμάτων.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

«Είναι αλήθεια ότι το κίνημα της Θεσπρωτίας έχει καταχρηστεί ως πύλο συμπόρευσης μέσα στο λαό και ο σύγχρονος μας αγώνας δεν έχει ακόμα κατακτήσει την κοινή γλώσσα της με το δίκαιο των αγώνων».

Στην τηλεοπτική μάχη το κίνημα του Καλαμά βγήκε κενόκενο γιατί οι εκπρόσωποι του κινήματος τη συμπόρευση του λαού γινή στην πολιτική τους τοποθέτηση, όπως η επιστημονική τους αλληλεγγύη ήταν ελαφρώς αδύναμη. Σ' αυτό το επίπεδο το αποτέλεσμα της αντιπαράθεσης ήταν ανεπιτυχής.

Οι ίδιοι μας επιστήμονες δεν υπήρξαν να πείσουν ότι υπάρχει άλλη λύση έξω από το βιολογικό καθαρισμό παρά μόνο καθαρισμό σε ένα βαθμό να κλονίσουν το κύρος της κρατικής μελέτης.

Τα πράγματα έχουν ως εξής:

Υπάρχει ένα κίνημα που λέει: Να μην πάουν τα λάματα στον Καλαμά γιατί και βιολογικό καθαρισμό. Η κυβέρνηση αντιστάει γι' αυτόν το λόγο και βιολογικό καθαρισμό παρά μόνο καθαρισμό σε ένα βαθμό να κλονίσουν το κύρος της κρατικής μελέτης.

Αυτό το κίνημα δεν μπορεί να νικήσει αν δεν αντισταθεί το να εκτελεσθεί. Γιατί για να νικήσει πρέπει να κληθεί στην κοινή γνώμη. Αυτό σημαίνει πως πρέπει να κληθεί από την επιστήμη της πολιτικής με τις μέγιστες δυνατότητες να αφεθεί στην maximum πίεση σ' ένα ζήτημα που είναι μεν βιολογικό καθαρισμό αλλά δεν είναι υπό την πρώτη στιγμή πολιτικό πολιτικό.

Αυτό ισοδυναμεί με την απαίτηση για το κίνημα οι να βρει πολιτική υποστήριξη. Η κυβέρνηση και το ψευδοΚΚΕ που είναι οι βασικοί εχθροί αυτού του κινήματος κινούν την εξής πολιτική: Πάντα όποτε και όπου υπάρχει ένα θέμα της Ελλάδας απομονώνεται το καθ' ύλην αρμόζον πολιτικό κίνημα των Θεσπρωτών.

Αιχμή αυτού του αντιδραστικού μέτωπου είναι η «Σύστηρι της Γιάννινας» που προωθεί ο δήμος των Γιαννιτών. Στο μέλλον τα Γιάννινα θα είναι το μέτρο της καταστολής στην Θεσπρωτία. Ο Θεσπρωτικός λαός και οι συμπρωματίτες του είναι υποχρεωμένοι να πουν:

«Λαοί της Ελλάδας απομονώστε την κυβέρνηση και ψευδοΚΚΕ δημιουργία και σκεοφυασία και υποστήριξη ανεπιθύμητων δικαίων αγώνων των Θεσπρωτών».

Η διατύπωση επιστημονικός τεχνικό πεδίο είναι σημερινή πολιτική. Διανομή μια περίοδο ανάμεσα σε δύο βίαιες εξεγέρσεις του Θεσπρωτικού λαού.

Τώρα τα στρατεύματα προχέουν τα επιχειρήματά τους. Είναι ηρώα στη διάρκεια της οποίας πρέπει να αντιστραφεί το κύριο πολιτικό επιχείρημα της κυβέρνησης και του ψευδοΚΚΕ που κρύβεται από την επιστήμη.

Εκείνη η άποψη που λέει: Να παύσει πολιτική απόφαση από την κυβέρνηση να μην πάουν τα λάματα στον Καλαμά και μετά να βρωθεί η επιστημονική-τεχνική λύση, αρνείται να κάνει πολιτική ταξική. Έτσι οδηγεί το κίνημα του Καλαμά, ανεξάρτητα από τοποθέτησή, στην πολιτική απομόνωση και στην ήττα.

Οταν λησθεί η αντίπαλος λαός: Τα λάματα θα πάουν στον Καλαμά

γιατί έτσι επιβάλλει ο νόμος της βαρύτητας, η απάντηση δεν μπορεί να είναι: Η κυβέρνηση να δεσμευτεί και αρχίσει να μην πάουν.

Ο ΨΕΥΤΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΠΕΣΣΕΙ

Σ' αυτό λοιπόν ακριβώς το σημείο το κίνημα των Θεσπρωτών διατίπεται το εξής ερώτημα:

Ποιά όμως θα διατηρούσε για την επιστημονικότητα η την αντιεπιστημονικότητα μιας θέσης;

Και στη συνέχεια διατίπεται το ερώτημα:

Έχουμε εμπιστοσύνη στην επιστήμη. Δεν έχουμε εμπιστοσύνη στους επιστήμονες.

Πρόκειται για την απλουστερή διατύπωση της παρακάτω αντίθεσης:

Η νέα επιστήμη είναι ταξικά ουδέτερη. Όμως οι επιστήμονες είναι ταξικά στην υπηρεσία της αστικής τάξης. Έτσι όμως μπειναι αμείωτος το παρακάτω ερώτημα:

Πως μπορεί να υπάρχει επιστήμη δίχως επιστήμονες. Πως μπορεί να υπάρχει ιδέες δίχως τον άνθρωπο. Άρνηση των επιστημονών γενικά είναι και άρνηση της επιστήμης αν δεν θέλουμε να πάσουν στο φιλοσοφικό ιδεολογισμό. Γιατί είναι γεγονός ότι όχι μόνο υπάρχει επιστήμη και τεχνική αλλά αυτή διαρκώς επαναστατικοποιείται και προβάλλει από τους επιστήμονες και τεχνικούς που είναι στην υπηρεσία της αστικής τάξης και του κεφαλαίου.

Από αυτήν βάζουμε το ερώτημα: Πως γίνεται να κάνουν ταξικά ουδέτερη επιστήμη και τεχνική άνθρωποι που είναι στην υπηρεσία της αστικής τάξης.

ΜΙΑ ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Εδώ δεν υπάρχει αντίφαση στο ερώτημα, ούτε στο συλλογισμό που διατίπεται. Η αντίφαση είναι μέσα στα ίδια τα πράγματα. Πρόκειται για την μεγαλύτερη αντίφαση, και μάλιστα την κινήτρια αντίφαση του σύγχρονου κόσμου.

Η αστική τάξη επαναστατικοποιεί διαρκώς τα μέσα της παραγωγής και την ίδια την επιστήμη που είναι οι βασικότεροι παράγοντες της ίδιας της κοινωνικής ανατροπής. Η ίδια δηλαδή η αστική τάξη σαν εκφραση της μεγαλύτερης κοινωνικής καθυστέρησης γεννάει από τα σπλάχνα της την μεγαλύτερη πρόοδο που είναι οι μηχανές και η επιστήμη ενώ γεννάει ταυτόχρονα και τον εφάρμα αυτής της αδικικής προόδου που είναι η εργατική τάξη.

Με τον ίδιο λοιπόν τρόπο που κρησνάζει άνω μηχανές οι εργάτες που σήμερα βάζουν την εργατική τους δύναμη στην υπηρεσία του κεφαλαίου, που πολεμούν την εργατική τους δύναμη στο κεφάλαιο, με τον ίδιο τρόπο οι επιστήμονες που πολεμούν τις επιστημονικές αντιμαχίες τους με τον εργάτη και τη γνώση τους στο κεφάλαιο παραμένουν επιστήμη και τεχνική. Εδώ όμως υπάρχει μια διαφορά. Εδώ πρέπει να επιμνησθούμε.

Οι εργάτες και οι φοιτητές μισούν γενικότερα πολεμούν την εργατική τους δύναμη στο κεφάλαιο. Όμως οι ίδιοι —σας τάξη από αντικειμενική ταξική— άποψη βρίσκονται σε σύγκρουση με την αστική

Ταυτόχρονα για μια ακόμα φορά καταγγέλλουν τη στάση των μεγάλων πολιτικών κομμάτων και έκφρασαν την επιθυμία τους για το κατά πόσο οι ΤΕΛΚ Κέρκυρας και Θεσπρωτίας θα διακατεφώσουν μελέτη ενώ καταγγέλλουν ότι συνεχίζονται τα έργα στα Γιάννινα παρά τις δεσμεύσεις.

Η πρόταση που έκανε η επιτροπή αγώνα ήταν να γίνει προκήρυξη νέων μελετών με αποδέκτη το έδαφος μετά από διεθνή διαγωνισμό που θα προκηρύξει η πολιτεία.

Οι τοποθετήσεις που ακολούθησαν είχαν σχεδόν σαν αποκλειστικό τους περιεχόμενο το ζήτημα της διαδικασίας για την εκπόνηση της μελέτης. Μέσα από αυτές τις τοποθετήσεις οι άνθρωποι του ψευδο-ΚΚΕ επιχειρήσαν να παρεμποδίσουν τις γνωστές τους διαλυτικές υπονομευτικές απόψεις που έχουν σαν άξονα την εξυπηρέτηση των σχέδιών του Δήμου των Γιαννιτών, όσο για

τάξη Παρ' όλο επίσης που στις ιδέες τους επικρατούν οι κληρονομικές μιας εποχής, σήμερα οι ιδέες της κληρονομικής τάξης οι αστικές ιδέες, από τον τρόπο της ζωής τους βρίσκονται όλο και περισσότερο σε σύγκρουση με τις κληρονομικές ιδέες, δηλαδή με τις αστικές ιδέες.

Αντίθετα οι (θετικοί) επιστήμονες από τον τρόπο της ζωής τους, από τον τρόπο της εκπαίδευσής τους, από τον κοινωνικό τους συγχωρισμό με την αρχαία τάξη, βρίσκονται ιδεολογικά κοινωνικά πιο κοντά την άρχαισα τάξη.

Στα πιο φηλά μάλιστα επίπεδα της επιστήμης οι πιο φηλά επίπεδα είναι πολύ πιο κοντά στην αστική τάξη παρά στο λαό. Σχολιάζοντας είναι οι ίδιοι εμπιστοσύνη της αρχαίας τάξης.

Αυτή τους η ιδιότητα κάνει τους (θετικούς) επιστήμονες να κινούνται σε μια βαθιά πνευματική αντίφαση.

Σαν επιστήμονες να είναι έντιμοι, ακέραιοι και επαναστάτες. Σαν κοινωνικές οντότητες να είναι μετριοπαθείς δίχως πνοή και φαντασία. Υποταγμένοι συχνά στην πνευματική και πολιτική καθυστέρηση.

Τι άρα λοιπόν το κίνημα της Θεσπρωτίας όταν λέει: Έχουμε εμπιστοσύνη στην επιστήμη αλλά όχι στους επιστήμονες.

Έννοει ακριβώς αυτό: ότι συχνά η δική τους πλώρα της αντίφασης υποτάσσεται την πρώτη, ότι δηλαδή η κοινωνική τους ιδεολογική οντότητα υποτάσσεται την επιστημονική τους συνέπεια. Σ' αυτή την περίπτωση ο θετικός επιστήμονας καταρρέει σαν τέτοιος. Πάντα να είναι επιστήμονας. Γίνεται εργάτης. Γίνεται ένας κοινός φηλάς. Στην ακραία περίπτωση, αν π.χ. είναι γιατρός ή τεχνικός μπορεί να γίνει δολοφόνος.

Όμως αυτή η υποταγή, αυτή η μετατροπή, αυτή η καταστροφή του ανθρώπινου σπινθηρού γίνεται με καλύτερες αντιστάσεις.

Αντιστάσεις που δεν εκφορτώνονται μόνο μέσα στον κάθε επιστήμονα ξεχωριστά για να μην καταρρέει εύκολα, αλλά και μάλιστα ακόμα περισσότερο μέσα στους επιστημονικούς κύκλους ενάντια σ' ένα τέτοιο κατήχημα.

Αυτό σημαίνει:

α) Ότι κάθε επιστήμονας μπορεί να πολεμά την επιστημονική του γνώση, αλλά δεν την καταστρέφει σαν τέτοια, δεν ξεπουλάει δηλαδή την επιστήμη δίχως βαθειούς εσωτερικούς συγκλονισμούς.

β) Ότι όσο διειρύνεται το πλήθος των επιστημόνων και, όσο συνεπικλύονται πιο σφηνά γίνεται για την άρχαισα τάξη η αγορά των υπηρεσιών τους, τόσο πιο πολύ αυτοί κοινωνικοί-ιδεολογικοί πλησιάζουν το λαό. Τόσο λοιπόν πιο δύσκολη γίνεται η εξαπάτηση και το τέχνησμά από την πλευρά των ελαφρών σε βάρος του λαού αλλά και σε βάρος της ίδιας της επιστήμης και των πλατιών επιστημονικών κύκλων.

ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Από τα παραπάνω βγαίνει ένα συμπέρασμα: Ότι το κίνημα του Καλαμά, όπως και κάθε λαϊκό κίνημα που τη αντιπαύει το να απειλούν με τη δύναμη της επιστήμης, πρέπει να χρησιμοποιήσει τις αντιστάσεις αυτές των επιστημόνων και γενικά

κάθε κάποιον τεχνικών κύκλων. Και να μετατρέψει ακριβώς αντίθετα την επιστήμη σε όλο το έργο.

Η επιστήμη σαν τέτοια ταυρίζεται στο λαό και όχι στους εκμεταλλετές του.

Κι αυτό παρ' όλο που βρίσκουμε σε μια χώρα του κόσμου όπου επικρατεί το πιο υφραίνο επιστημονικό φηλάς. Σε μια χώρα όπου η επιστήμη στέκεται στον αέρα δίχως την μηχανοκατασκευή που αποτελεί τον αναγκαίο υλικό της όρο. Σε μια χώρα όπου η επιστημονική κατάρτιση είναι ένα απλό, επιπέδο μέσο για την γραφειοκρατική ανάδειξη. Σε μια χώρα όπου η επιστήμη είναι ένας απλός σπινθηρός του γραφειοκρατικού πειράματος και του ξενοδόχου παπαγαλισμού.

Ακριβώς παρ' όλο αυτό, ακριβώς επειδή ζούμε σε μια τέτοια χώρα, είμαστε υποχρεωμένοι να συναντηθούμε με τη γνώση επιστημονική διάθεση δένοντας την με τις ζωντανές δυνάμεις του λαού. Δένοντας τη στην προκειμένη περίπτωση με τον εξεγερμένο λαό της Θεσπρωτίας.

Αυτό σημαίνει σε ότι αφορά το κίνημα του Καλαμά ότι έχει την υποχρέωση, πάντα κατά τη γνώμη μας, να κάνει το παρακάτω κάλεσμα:

«Επιστήμονες και τεχνικοί υποτάσσονται ειδικότητας και βαθμίδας, οποιασδήποτε πολιτικοideολογικής καταίτησης, εσείς που αλλά σβήσατε την επιστήμη και την τεχνική και υπηρετείτε τις αληθινές τους σταθείς δίπλα μας. Γιατί εμείς από σας τίποτα άλλο δεν ζητάμε παρά αυτό. Την επιστημονική αλήθεια πάνω στο ζήτημα που μας χωρίζει με το κράτος, την κυβέρνηση, και το Δήμο των Γιαννιτών».

Αυτό το κάλεσμα κατά τη γνώμη μας θα βρει απήχηση μέσα στους επιστημονικούς κύκλους ακόμα και στις υψηλότερες σφαίρες τους. Ήδη υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι όπως φηλάς παντακάφια στην πριν από ένα μήνα περίπου συνάντηση των Ελλήνων Χημικών.

Αν αυτές οι επιστημονικές δυνάμεις συγκροτηθούν και αποφασιστούν να δώσουν την πάλη για την επιστημονική-τεχνική αλήθεια στο ζήτημα τότε καμιά πλαστογραφία, παραχάραξη, εκκεμμένη «επιπολαιότητα» δεν θα μπορεί να επιβιώσει. Όχι μόνο, οι ανοιχτοί εχθροί του Θεσπρωτικού κινήματος θα μείνουν φηλοί, αλλά θα απογυμνωθεί και κάθε δημαγωγία, κάθε υπερβολή, κάθε αντιεπιστημονισμός μέσα στο ίδιο το στρατόπεδο της εξέγερσης που με τη σειρά του εκθέτει το κίνημα σε χυπήματα κάθε είδους.

ΠΩ ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Μετά από την παραπάνω γενική τοποθέτηση είναι νομίμως σκοπιμο να κινηθούμε τα πιο ειδικά καθήκοντα και μέτρα που μπαίνουν σ' αυτό το επίπεδο.

Και' αρχήν εδώ πρέπει να επιστημονάμε την μεγάλη πολιτική νίκη του κινήματος του Καλαμά που είναι η αποδοχή από την κυβέρνηση της δυνατότητας για εκπόνηση μιας μελέτης σε αντίθετη κατεύθυνση από τη μέχρι τη τώρα.

Μέχρι τώρα υπάρχει μια μελέτη που είχε πίσω την εξής συγκεκριμένη εντολή:

Λάματα στον Καλαμά μετά από ορισμένο χρόνο βιολογικό καθαρισμό στα Γιάννινα.

Τώρα εκπονείται μια μελέτη που

τους πασοκτζήδες αυτοί ξ' όνικα εμφανίστηκαν σαν θερμοί υπερασπιστές του αγώνα καταθέτοντας όμως την επικίνδυνη πρόταση να αναλάβουν τα όργανα του αγώνα την ευθύνη της ανάθεσης και της εκπόνησης της μελέτης.

Σ' αυτή τη συνάντηση μίλησε σαν εκπρόσωπος της ΟΑΚΚΕ ο σ. Ζαφειρόπουλος που τοποθέτησε συνοπτικά τις θέσεις ενός κειμένου που εδώ δημοσιεύουμε ολόκληρο. Πρόκειται για μια πρόταση της ΟΑΚΚΕ σχετικά με το βόρος που πρέπει να ρίξει σ' αυτή την μεταβατική περίοδο το κίνημα του Καλαμά πάνω στο ζήτημα της επιστημονικής κριτικής.

Στην εισαγωγή της τοποθέτησής του ο σύντροφός μας απάντησε ταυτόχρονα σε μερικούς προηγούμενους ομιλητές που διατύπωσαν τη θέση ότι το κίνημα της Θεσπρωτίας είχε πια όλο το λάο μαζί του, ιδιαίτερα μετά από την τηλεοπτική μάχη.

έχει πίσω της την εξής πολιτική εντολή από το Θεσπρωτικό λαό.

Βιολογικός καθαρισμός στα Γιάννινα και λάματα έξω από τον Καλαμά.

Και στις δύο περιπτώσεις την πολιτική ευθύνη της μελέτης και την οργάνωση της διαδικασίας της την έχουν οι αντίπαλοι του κινήματος του Καλαμά.

Στη μια περίπτωση το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Στην νέα περίπτωση η Τ.Ε.Δ.Κ. Δεο δηλαδή κρατικά όργανα ανοιχτά ή κλειστά στην υπηρεσία πολιτικών δυνάμεων εχθρικών στο αίτημα του κινήματος της Θεσπρωτίας.

Όλοι αυτοί έχουν συμφέρον να βγεί από τη νέα διαδικασία μια μελέτη που είτε να απορρίπται σαν αδύνατο το ζητούμενο, είτε να αναδιατάξη επιστημονικά.

Είναι νομική η αμοιβαία της επιστημονικής ακεραιότητας μιας οποιασδήποτε, περιορισμένης σε αριθμό μελών, επιστημονικής ομάδας. Έχει δικαίωμα το κίνημα των Θεσπρωτών και οι φίλοι του να ανησυχούν μήπως κάποια στιγμή κινείται από πολιτικές πιέσεις κρατικές ή κομματικές, ή κάτω από την επιδραση παραιομένων οικονομικών χωρακτηρη, τίποτα διορδοκίας προκύψει μετά από μήνες ένα εξάμβλωμα που παύει για το αντίθετο απ' ότι είναι.

Όμως όπως ακριβώς είπαμε και πριν, είναι αδύνατο οποιασδήποτε σκοτεινός μηχανισμός να διορδοκίσει όλα τον επιστημονικό κόσμο αυτής της χώρας, ή όλων των ειδών που έχουν σχέση με το ζήτημα Καλαμά.

Ο ρόλος λοιπόν των ειδικών που θα ανταποκριθούν στο κάλεσμα του λαού της Θεσπρωτίας και των επιστημονικών οργάνων που είναι αυτός ακριβώς:

Να υποβάλουν σε επιστημονική κριτική:

α) Την νέα μελέτη που θα προκύψει.

β) Την ειδή υπάρχουσα μελέτη. Μέχρι τα τώρα στο μέτωπο της επιστημονικής αντιπαράθεσης η κατάσταση είναι η εξής:

Η ομάδα των Πολυτεχνειού δεν έχει καταφέρει να αποδείξει ότι η λύση που προσφέρει ήταν μοναδική, δηλαδή δεν υπάρχει λύση έξω από τον Καλαμά.

Οι δε επιστήμονες που είναι στο πλευρό του αγώνα δεν έχουν ακόμα καταπιαστεί για να αποδείξουν μεθοδικά ότι η μελέτη του Πολυτεχνείου δίνει ψεύτικα αποτελέσματα.

Ο ρόλος της επιστημονικής κριτικής είναι λοιπόν να καταπιαστεί και με τις δύο μελέτες δίχως να υποταχθεί, ή με οποιοδήποτε τρόπο να δεσμευτεί εις αρχήν απέναντι σε κάποια από τις δύο.

Το κίνημα της Θεσπρωτίας και τα όργανα αυτού του κινήματος σωστά έχουν δηλώσει πως δεν είναι επιστημονικά όργανα ή επιστημονικοί ομίλοι. Άλλο τόσο όμως είναι αλήθεια ότι κάθε λαϊκό κίνημα έχει τη δυνατότητα και την υποχρέωση, όταν μπορεί, να βάζει στην υπηρεσία του επιστημόνες και επιστημονικούς ομίλους. Το βασικό πολιτικό λοιπόν όργανο του κινήματος των Θεσπρωτών, η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα, καθώς και τα όργανα της συμπάρτασης σ' αυτόν τον αγώνα —όπως αυτά της Αθήνας— πρέπει σ' αυτή την ενδιάμεση περίοδο ν' ανοίξουν το δρόμο σ' αυτούς τους επιστήμονες που θέλουν να σταθούν στο πλευρό των

κατοίκων της Θεσπρωτίας. Ν' ανοίξουν το δρόμο σημαίνει τα εξής:

1) Να καλέσουν και να βοηθήσουν να συγκροτηθεί κάτω από τη δικιά τους πολιτική ευθύνη «επιτροπή επιστημόνων φίλων του αγώνα για καθαρό Καλαμά». Αυτή η επιτροπή θα έχει κύριο στόχο να παρακολουθεί και να ελέγχει τη νέα μελέτη σε όλα τα βήματα της αλλά και να παύσει σε μια διεξοδική κριτική της υπάρχουσας. Είναι φανερό ότι θα πρέπει να δοθεί έμφαση στη βοήθεια από επιστήμονες και τεχνικούς που η ειδικότητά τους έχει άμεση συνάφεια με το θέμα (π.χ. υδραυλικοί, χημικοί, υδροβιολόγοι).

2) Να απαιτήσουν και να εξασφαλίσουν να υπάρξει άνετη πρόσβαση σε κάθε φάση της νέας μελέτης όλων των ενδιαφερομένων. Κάθε τμήμα που ολοκληρώνεται να παραδίδεται σ' αντιστοιχιστική επιτροπή αγώνα. Το ίδιο να ισχύσει και για την υπάρχουσα μελέτη του Πολυτεχνείου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Δώσαμε έμφαση στο ζήτημα του επιστημονικού μετώπου επειδή εκεί βρίσκεται κατά τη γνώμη μας ένα από τα αδύνατα σημεία του μετώπου της εξέγερσης που ηρωοδηγήσει πρέπει να κλυωθεί σ' αυτή τη φάση της σχετικής ηρεμίας.

Όμως η έκβαση του αγώνα θα κριθεί στο ζήτημα του πρακτικού συσχετισμού των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων, τόσο στη Θεσπρωτία, όσο και σ' όλη τη χώρα.

Το δυνάμωμα του μετώπου της εξέγερσης θα κριθεί τα πράγματα και σ' αυτή τη σκοπιμότητα υποτάσσεται η πάλη στο επιστημονικό μέτωπο και ποιά' άλλος.

Απέναντι σε κείνο το είδος των κρυφών εχθρών που σηκώνουν τη σημαία της επιστήμης για να διαλύσουν το Θεσπρωτικό κίνημα, εμείς αντιπαράθετομε τη θέση ότι η επιστήμη και οι επιστήμονες πρέπει να μπειν στην υπηρεσία της εξέγερσης. Η αλλοίωση τα τραχτήρα τροφήνουν την επιστήμη και όχι η επιστήμη τα τραχτήρα.

Όλα θα κριθούν σε τελευταία ανάλυση από το πείσμα και την αυτοθεσία του φηλόου Θεσπρωτικού αγρότη, από την οξυδέρκεια και το πνεύμα συνέπειας της εργατικής τάξης αυτού του νομού, από την αυτοχρησία των μεσαίων στρωμάτων της πόλης, από την ένταση της παλλαϊκής αντίθεσης σε ένα αντιδραστικό γραφειοκρατικό και βαθεία ξενοδόχο κράτος σε μια ξενοδόχου και γραφειοκρατική αστική τάξη.

Η μάχη θα κριθεί ακόμα από την οσθότητα της γραμμής της ηγεσίας αυτού του αγώνα, από τον βαθμό της οργάνωσης των τάξεων και των τμημάτων των τάξεων που συμμετέχουν, από την ικανότητα αυτού του κινήματος να δώσει με όλον τον ελληνικό λαό και πιο πολύ με το λαό στον λεκανοπέδιο, εδώ όπου κρινονται είτε θέλουμε, είτε δεν θέλουμε σε μεγάλο βαθμό οι πολιτικές εξελίξεις αυτής της χώρας.

Η περίοδος της ανακοχής που διανύουμε είναι ήδη ένα μεγάλο τεστ.

Η περίοδος της υφησης αναδειχτεί τους πραγματικούς αγωνιστές του λαού πιο καθαρά απ' ότι η περίοδος της εξάνης.

Μ' αυτή την έννοια θέλουμε να χαιρετίσουμε αυτή την εκδήλωση και τους πεισματάρηδες φίλους μας Θεσπρωτοίς που την διοργάνωσαν.

Αθήνα 5.12.1988

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΖΟΥΜΑΚΑ

Μετά την καθάρση Τζουμακά

Το αστρο του Στέφανου Τζουμακά τελευταία βρίσκεται ψηλά στο πολιτικό στερέωμα. Το όνομά του ακούγεται πρωτοπόρο στις υποθέσεις πασοκματικής «καθάρσης» του ΠΑΣΟΚ.

Είναι αυτός που μετωπικά συγκρούστηκε με τον Ραντόπουλο, πετυχαίνοντας την καθάρση του τελευταίου από τη ΓΣΕΕ.

Είναι αυτός που μαζί με τον Λαλιώτη και τον Καστανιώτη, με την σχεδόν άμεση αποχώρησή τους από τα κυβερνητικά πόστα που τους δόθηκαν με τον τελευταίο ανασχηματισμό, και με το επιχείρημα, αβυσσά, ότι δεν μπορούν να συνιπάρουν στην ίδια κυβέρνηση με τους «αξιότιμους» κατάφεραν να σφίξουν κι άλλο το βρόγχο, οδηγώντας τους αντιπάλους τους σε πλήρη απομόνωση.

Αναγορεύοντας έτσι και αυτός τον εαυτό του σε «καθάρση» ανοίγει το δρόμο για διάδοχη λύση, προβάλλοντας μάλιστα σε βασικό της στέλεχος.

Στις αρχές του Δεκεμβρη παραχώρησε στο «διαδημοτικό ραδιοφωνικό της Θεσσαλονίκης» μια ιδιαίτερα αποκαλυπτική συνέντευξη της οποίας δημοσιεύουμε βασικά σημεία, γιατί με αρκετή σαφήνεια ξεκαθαρίζει τους στόχους και τις προθέσεις της βρώμικης, ανεργιακάδοξης, φιλοφροσύνης κλίμακας της οποίας είναι μέλος.

Με την αρχή της συνέντευξης επικεντρώνεται τα πύργα του καλωσώδου, σε «καθάρση στην καρδιά της νεο-σέξ» του ΠΑΣΟΚ.

Όμως εναντίον σε ποιή τμήματα πρέπει να στραφεί η καθάρση; «Η μυστική πύλη, που είναι η σχέση με την ένωση κέντρο, ηβάνη απάνω, η σχέση με τη Δεξιά. Όμως, το ΠΑΣΟΚ δεν έδειξε να φέρει η Δεξιά να γίνει το ΠΑΣΟΚ. Έτσι, η μυστική πύλη για να οργανωθούν και να σταθίσουν μια άλλη κατάσταση, μια πολιτιστική κοινωνία. Αλλά, της λήθαργος της, της κληρονομιάς της Νέας Δημοκρατίας, μια κυβέρνηση που είχε υλοποιήσει σχέση με τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Δεν καθάρθηκε κανένα, αλλά αυτή η πολιτική που ασκήθηκε από τα κ...

...πύλη που είναι μια πολιτική άσκηση χρόνια πίσω. Έτσι η σχέση με την ένωση κέντρο, ηβάνη απάνω, η σχέση με τη Δεξιά στην εποχή τους...

Το ΠΑΣΟΚ για τον Τζουμακά είναι μια καθαρή πολιτική δύναμη, όμως... έχει στην καρδιά του ανθρώπους που θα διαφέρουν σε επίπεδο από τον ανθρώπο της Νέας Δημοκρατίας, και το μόνο που τους ενώνει είναι η εξουσία.

Και έχει καθήκον να μην αφήνει να χυθεί η σχέση με τη Δεξιά, να μην αφήνει να χυθεί η σχέση με τη Δεξιά, να μην αφήνει να χυθεί η σχέση με τη Δεξιά, να μην αφήνει να χυθεί η σχέση με τη Δεξιά...

και τη ΓΣΕΕ που έκλεισε τις κάλτσες που κάνουν εκλογικά πραξικοπήματα...

Δίνοντας το μέτρο της «καθάρσης» και για το ζήτημα Κοσκωτά είπε ότι «η κυβέρνηση πρέπει να βγάλει από μέσα τους τους Κοσκωτάδες που διαχειρίστηκαν το δημοσιονομικό και το χρηματικό τραπεζικό... Για να μην τη με ακούσει ολόκληρη η Ελλάδα, Καστανιώτη, Λαλιώτη, Τζουμακά, γιατί να χρησιμοποιούν τα στελέχη της που πληρώνουν να κάνουν σχέσεις».

Τέλικά περιγράφει τιμωρα την προοπτική που αυτός, είναι στις πολιτικές εξελίξεις... στη δικτατορία κόνιας μόνον για να ανατρέψουν το καθεστώς, αλλά άλλοι τελικά σχεδιάσει τη μεταπολίτευση. Έτσι και τώρα είναι ένα δημοκρατικό αποτακτικό όραμα. Αυτό το όραμα υποχρησιάζει στην πορεία μέσα από τη λογική της κρατικής διαχείρισης.

Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του ποσοστού που δίνει ο Τζουμακάς δεν είναι τίποτα άλλο από την πρόσθεση των ποσοστών του ΠΑΣΟΚ και του φρενοΚΚΕ στις εκλογές του '88.

Αφήνοντας αυτή τη συνέντευξη ασχολίαστη, γιατί τα πράγματα μιλάνε από μόνο τους.

Όταν ο Τζουμακάς μιλάει για καθάρση στην ηρωσία του ΠΑΣΟΚ δεν εννοεί βέβαια και τον ηγέτη του ΠΑΣΟΚ τον Ανδρέα Παπανδρόπουλο. Με αιών βρισκόμαστε στο ίδιο μέτρο...

πο.

Είναι καλό να θυμηθούμε ξανά τις δηλώσεις του Τζουμακά όταν αποχώρησε από την κυβέρνηση. Δεν απομακρύνθηκε ούτε για ένα λεπτό, δεν μετακινήθηκε ούτε ένα πόντο από το πλευρό του Παπανδρόπουλου.

«Είμαι σαφώς η απόφαση του προέδρου και συνταγματικά κατοχυρωμένη να διορίσω και να παύσω τους υπουργούς... Ο Προέδρου όμως με επέλεξε για την πρωτοβουλία μου. Διότι, Προέδρου διαφώνησε στις διαδικασίες στο δημόσιο βίο. Είναι θέμα διαφάνειας, ως προς τους χειρισμούς. Υπάρχει όμως το θέμα ηθικής, τον πολιτικό και συνδικαλιστικό σκανδαλό και σ' αυτό δεν έχω καμία αμφιβολία ότι ο Ανδρέας Παπανδρόπουλος θα συνεχίσει την μάχη για καθαρό προ, όπως τις καταθέσεις και ότι το ΠΑΣΟΚ θα κάνει την καθαίρεση, την εξουθένωση, την ανανέωση στον τόπο... Οι μερικές συγκρούσεις είναι μπροστά και θα είναι στις επόμενες μέρες από τις γιορτές του ΠΑΣΟΚ για τον μήνα, με νέα τόνους».

Την ίδια στιγμή που ο Τζουμακάς έδινε αυτή τη συνέντευξη ένα άλλο στέλεχος της ίδιας κλίμακας, ο Καστάς Λαλιώτης σε διάλειμμα, στο σπίτι του σοσιαλφασιστικού στον Παρίσιο, προπαγανδίζει τις πολιτικές εξελίξεις.

Η επόμενη περίοδος για τον Λαλιώτη πρέπει να χαρακτηριστεί από ένα «σαρωτικό» ανασχηματισμό, οι βάρους στον έχουν αναμειχθεί στο σκανδαλό Κοσκωτά από την είσοδο στην κυβέρνηση νέων εξοικονομολογικών στελεχών, και από την αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Προσδιορίζοντας μάλιστα τις στρατηγικές του συμφωνίες σύμφωνα με δημοσιότητα της «Ελευθεροτυπίας», χαρακτηρίσει την αναμειγμένη «Ενότητα της αριστεράς» «θετική εσθέρση» διευκρινίζοντας ότι «μεγάλη αμύδα χωρίς το ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχει».

Το κοκφόρμιο μέτρο ΠΑΣΟΚ - φρενοΚΚΕ - ΕΑΡ βγαίνει μπροστά.

Τα σχέδια του Λαλιώτη - Τζουμακά είναι φανερά. Λογαριάζουν όμως χωρίς τον ξενόδοχο. Αυτός δεν είναι άλλος από τον εργαζόμενο λαό και τη δημοκρατική κοινή γνώμη που σήμερα δεν έχουν κατά κατανομή, αιφρο ομως θα κατανοήσουν και θα συντρίψουν τους αβήτους συννομητές του νεοταρσισμού.

«ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ» ΜΕ... ΦΟΥΝΤΕΣ!

Πριν από μερικές μέρες δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» ένα άρθρο που αναφερόταν στο πρόβλημα των ναρκωτικών και στις διαστάσεις που αυτό έχει πάρει σήμερα στη Σ. Ένωση.

Σ' αυτό το άρθρο αναφέρεται ότι για πρώτη φορά με την «περεστρόϊκα» του Γκορμπατσώφ το Σοβιετικό κράτος επιχειρεί να μελετήσει «ανοιχτά» αυτό το πρόβλημα «χωρίς τις προκαταλήψεις του παρελθόντος». Ακόμα γίνεται λόγος για τη φροντίδα «του κράτους να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με μέθοδες κατά κύριο λόγο ιατρικές πρόληψης και αντιμετώπισης κι όχι με κατασταλτικά μέτρα - φυλακίσεις κλείσιμο στα ψυχιατρεία όπως συνέβαινε παλιότερα».

Πέρα από όλες τις ψευτιές και τις ανοησίες μάθαμε μερικά σημαντικά πράγματα. Σύμφωνα με τις «επιστημολογικές» των Σοβιετικών, υπολογίζονται στις 130.000 οι χρήστες διαφόρων ναρκωτικών ουσιών.

Σήμερα στην Σ. Ένωση μπορεί να βρει κανείς όλων των ειδών τα ναρκωτικά χάσις, παράγωγα του όπιου, αμφεταμίνες και ισχυρά ψυχοφάρμακα.

Η θεραπεία πλειοψηφία των ναρκωτικών είναι νέοι και απ' αυτούς το μεγαλύτερο ποσοστό είναι στην ηλικία των 15 - 20 χρόνων, χρήστες των λεγόμενων σκληρών ναρκωτικών.

Είναι τέτοια η εξάπλωση του φαινομένου ώστε όπως αναφέρεται στο άρθρο της Καθημερινής: «όταν μια εφημερίδα εξηγήσει ότι εκτάσει, όπου καλλιεργείται η παπαρούνα, έχουν διαφύγει από την προσοχή της αστυνομίας, όλοι οι τοξικομανείς τρέχουν στην περιοχή που έχει αναφέρει η εφημερίδα».

Όλα αυτά δεν μπορούν να κρυφτούν. Είναι λοιπόν υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουν το πρόβλημα αλλά στα δικά τους μέτρα.

Ετσι τώρα οι σοσιαλφασιστές του φρενοΚΚΕ και οι Κιντες είναι υποχρεωμένοι να μιλήσουν, να δικαιολογηθούν, αν και με πολύ ιδιόρρωτα, για αυτά τα πράγματα που μέχρι πριν λίγο καιρό ούτε καν αναγορεύουν.

Πριν από μερικά χρόνια έφτανε μια λέξη απ' όλα αυτά να πετς για να χαρακτηριστείς «ασφαλίτης» «σικωφαντής του σοσιαλισμού». Και ένα σωρό άλλα υβριστικά κοσμική επίθετα απ' αυτά που είναι πρόχειρη δικαιολογία του λεξιλόγιου τους. Τώρα πρέπει να παραδείξουν ότι ο «σοσιαλισμός» τους έχει τρέψει, που όλοι πρέπει να βοηθήσουν για να μαλακωθούν! Έτσι φτιάχνεται και μια «περεστρόϊκα» για τα ναρκωτικά. Όσο όμως κι αν φωνάζουν δεν πείθουν κανένα.

Αλλωστε ήταν κοινό μυστικό, εδώ και παρά πολλά χρόνια η χρήση ναρκωτικών αλλά και ο αλκοολισμός, η πορνεία, και τόσα άλλα φαινόμενα παρακμής στην Σ. Ένωση και τις άλλες ανατολικές χώρες.

Ήταν αυτό που λέει ο λαός: «ο κόσμος το έχει τούμπανο και αυτοί κριφό καμάρι». Ναρκωτικά στη Σοβιετική Ένωση και μάλιστα σε τέτοια εξάπλωση. Αυτό κάποτε θα αντηχούσε σαν παραλογοισμός.

«Αυτός ο μεγάλος αριθμός τοξικομανών φυσικά δεν αποτελεί έκπληξη για όσους είναι κάτω από 30 χρονών, αλλά αρχίζει άρρωτος τους βρετανούς της βαριάς βιομηχανίας ή την παραδειγματική εργαζόμενη στα κοχλά» (Απόσπασμα από το ίδιο άρθρο).

Πότε λοιπόν εμφανίστηκαν όλα αυτά τα παρακματικά φαινόμενα;

Γιατί είναι σύγυρο ότι δεν υπήρχαν απ' την αρχή. Γι' αυτό είναι, το λιγότερο υποκριτές, όλοι αυτοί που υποτίθεται ότι χολοσκάνε για την νεολαία της Ρωσίας. Σ' αυτό δεν έχουν να απαντήσουν τίποτα.

Η κατάργηση της εκμετάλλευσης μετά την επανάσταση του 17 έδωσε τέρσια ώθηση στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων. Όλα εκείνα τα χρόνια της οικοδόμησης του σοσιαλισμού γεννήθη-

καν οι πιο αναπτυγμένες κοινωνικές σχέσεις.

Η καθημερινή ζωή είχε να επιδείξει τις πιο ανώτερες μορφές αλληλεγγύης, συντροφικότητας και κομμουνιστικής αμίλλας. Μέσα σ' εκείνη την κοινωνία που ανήγει η ζωή και η δημιουργία η νεολαία δεν είχε κανένα λόγο φυγής από την πραγματικότητα. Αντίθετα είχε με ένα σωρό πράγματα να ασχοληθεί.

Η παλινόρθωση του καπιταλισμού ήρθε να ανατρέψει όλα αυτά τα πράγματα με τον πιο βίαιο τρόπο. Έγινε ένα τρομαχτικό πιασώρισμα αβάστακτο για αυτό το λαό που έζησε τον σοσιαλισμό. Η εργατική τάξη έχασε την εξουσία, στερήθηκε τα μέσα παραγωγής.

Η νεολαία βρέθηκε από το φως στο σκοτάδι. Στο πιο μαύρο φασισμό. Ο σοσιαλισμός έγινε παλινόρθωμένος καπιταλισμός, σοσιαλ-ιμπεριαλισμός που κραδαίνει όμως κόκκινη σημαία για να ξεγελά. Η εργατική τάξη και η νεολαία βρέθηκαν μακριά από τον Μαρξισμό και την επανάσταση Μακρίνα από την πραγματικότητα. Παρηγορία στα ναρκωτικά και τα αλκοόλ. Αυτά που για χρόνια ήταν κοινό μυστικό σε όλο τον κόσμο γνωρίζουν τέτοια έδραση στην Σ. Ένωση σήμερα, ώστε τώρα πρέπει να τα αντιμετωπίσουν!

Αλλωστε αν όλοι οι ριζούν στη Βοτκα και τη «μαστουρα» ποιος θα φτιάξει κανόνια για τον πόλεμο που ετοιμάζει το Κρεμλίνο;

Ετσι λοιπόν κατασκοπεύουν τις δικές τους επίσημες στατιστικές. Οι «ειδικοί» τους έχουν πέσει με τα μούτρα στην δολοφονία για να βρουν κατάλληλες δικαιολογίες για να καλύψουν τη δύσωση που αναδύει ο σοσιαλ-ιμπεριαλισμός. Και τα βρήκανε. Είναι η δικαιολογία που αναμασάει ο ρεβίζιονισμός για το πρόβλημα των ναρκωτικών στη Δεξιά, αλλά προαρμοσμένο στο σοσιαλ-ιμπεριαλισμό. Φτάνει οι διαλυμένες οικογένειες, «ο μικρός αγώνας» για την καταπολέμηση του αλκοολισμού! Μόνο οι ίδιοι δεν φτάνει! Η κοινωνική ανατροπή που έγινε κρέβεται, όλα γίνανε αέρας και τις άλλες ανατολικές χώρες.

Τώρα οι ναρκωτικοί δεν τραβάνε το δρόμο του ψυχιατρείου. Ο καλός Γκορμπατσώφ έχει νοιαστεί για αυτούς. Νοσοκομεία, σύγγυρο θεραπευτήρια, ειδικό, κάτω από τους ριθμούς της Ροκ - εν - ρολ θα τους φροντίσουν. Το ιστορικό ρώσικο κράτος θα τους αναλάβει υπό την προστασία του. Τι υποκρισία!

Αυτοί που τσάκισαν κάθε όνειρο της νεολαίας που πέταξαν στη λάσπη τα ιδανικά της επανάστασης και του σοσιαλισμού, που ασκούν καθημερινά μέσα και έξω από την Ρωσία πέσιες και φασισμούς, υποτίθεται ότι νοιάζονται για το μέλλον της νεολαίας.

Όση κρίση κι αν περνά η νεολαία δεν έχουν πάψει οι σοσιαλφασιστές ούτε μια στιγμή να τρέμουν τις δυνάμεις της.

Τρέμουν την νεολαία που σαν συναντήσει την αλήθεια και την επανάσταση γίνεται ορμητικό χείμαρος που παρασέρνει τα πάντα στο διάβα της!

Η ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΚΟΥ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ Ε.Α.Ρ.

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 4

διεθνή σκηνή βλέπουν μια Ευρώπη ανεξάρτητη απ' τις δύο υπερδυνάμεις με δικό της εξοπλισμό, με την δικιά της παρέμβαση στον τρίτο κόσμο.

Ο Κυρκος όμως και η συμφωνία προτείνουν για την Ευρώπη, ότι ακριβώς πλάσαρει ο Ρώσικος σοσιαλ-ιμπεριαλισμός.

Γράφει συγκεκριμένα η συμφωνία: «Η Ευρώπη είναι σήμερα το πιο σημαντικό σταθμό όπου αναπτύσσονται διαφορετικά πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά συστήματα...»

Σ' αυτή την πορεία είναι σημαντικό ΕΟΚ και Σ.Ο.Α (Κομμουνιστική) να αναπτύξουν την συνεργασία σε μια σειρά τομέων... Σήμερα χρειάζεται η πλατύτερη δυνατή συνεργασία της Αριστεράς στην Ευρώπη τόσο σε κοινοτικό όσο και σε υπερεθνικό επίπεδο που θα αποτελέσει μια πρόταση απάντησης στις φιλελεύθερες και νεοσυντηρητικές επιλογές και την στρατηγική του πολιτικού κεφαλαίου...»

Δηλαδή η συμπартάξη προτείνει συνεργασία ΕΟΚ - ΚΟΜΕΚΟΝ για να γίνει όπως γράφει παρακάτω σταθμός στην πορεία της Παναευρωπαϊκής συνεργασίας δηλαδή μιας Ευρώπης από το Γιβραλτάρ ως τα Ουράλια, αφού ανατραπεί η ενότητα ΗΠΑ - ΕΟΚ.

Στη συνέχεια γράφει η συμφωνία: «Σήμερα η Αριστερά στη Δ. Ευρώπη μετά από μακρά περίοδο θεωρητικών αναζητήσεων, πολιτικών πειραματισμών και εκλογικών διακομιών... προετοιμάζεται για επιθετικές πρωτοβουλίες για να αντιμετωπίσει τη θεωρητική έλλειψη... Η περεστρόϊκα και η γκλαντσόφ πραγματοποιούν επαναστατικές αλλαγές στην ΕΣΣΔ και απηροάζουν καθοριστικά τις παγκόσμιες εξελίξεις... Με λίγα λόγια ο λεγόμενος «σοσιαλ-κομμουνιστής» Κυρκος λέει ότι η αριστερά στην Ευρώπη αφού στριφογύρισε δεξιά, αριστερά καιρός να γυρίσει σε επιθετικές πρωτοβουλίες με έδρα την Μόσχα. Γιατί η νέα σκηνή του Γκορμπατσώφ δίνει λύση στα θεωρητικά και πρακτικά προβλήματα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Αυτή είναι κοντολογία η νέα ανάπτυξη της ενότητας, για μια μεγάλη οινασπιόμενη «αριστερά».

Αλλά αριστερά που δεν θα ξεκαθαρίζει με την Ρώσικη υπερέδραση και το ντοπιό πραχτορείο της, το σοσιαλφασιστικό κόμμα του Φλωράκη δεν πρόκειται να υπάρξει. Γιαυτό πριν προλάβει να λάλήσει ο κόκκορας (Κύρκος) αρχίζουν οι αντιθέσεις στην «ΕΑΡ» αλλά και γύρω απ' αυτήν.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 5241058
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1

«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

Η ΟΑΠ ΚΑΤΑΧΤΑΕΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ ΝΙΚΕΣ

Σε απομόνωση ΗΠΑ - ΙΣΡΑΗΛ

Την Τρίτη 13 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη η γενική συνέλευση του ΟΗΕ, στην οποία συμμετείχε για πρώτη φορά και ο Γιάσερ Αραφάτ σαν «προσωρινός αρχηγός του παλαιστινιακού κράτους».

Η ημερομηνία αυτή είναι ίσως ο σημαντικότερος σταθμός στην ιστορία ενός μικρού λαού, που επί 40 ολόκληρα χρόνια διεξάγει ένα άριστο, παρατεταμένο, σκληρό αλλά δίκαιο αγώνα για να ξανακερδίσει την πατρίδα του, να εξασφαλίσει το δικαίωμα της ύπαρξής του.

Είναι η επισφράγιση επίμονων προσπαθειών πολιτικών και διπλωματικών της πολιτικής ηγεσίας ενός λαού, που με τ' όπλο στο χέρι δεν δειλιάζει απ' τις χιλιάδες χαμένες ζωές, τη φυσική εξόντωση, την προσφυγιά. Που παρά την υπονόμευση εχθρών και «φίλων», και με ανδύρητες ουσιαστικά εξεγέρσεις έχει καταφέρει ιδιαίτερα εδώ και ένα χρόνο περίπου να δίνει ηρωικές μάχες, μέσα στα κατεχόμενα εδάφη συγκλονίζοντας την παγκόσμια κοινή γνώμη.

Με την ανακήρυξη του ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους η οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ) αποσπάει την υποστήριξη μιας σειράς χωρών και καταφέρνει να απομονώσει πολιτικά το Ισραήλ και την Αμερική που αρνούνται να το αναγνωρίσουν. Οι ΗΠΑ μάλιστα επιμένουν στην απόδοξη από τον Αραφάτ των 3 όρων, που στην ουσία χρησιμοποιούν σαν πρόσχημα για τη στάση τους, και γελοιοποιούνται όταν δεν δίνουν βίζα εισόδου στην Αμερική στον Αραφάτ για τη συμμετοχή του στον ΟΗΕ.

Ετσι και μόνο γι' αυτό το λόγο η Γενεύη προσφέρεται να στεγάσει τον ΟΗΕ και στις 13.12 γίνεται η γενική συνέλευση του ΟΗΕ, που υποδέχεται πανηγυρικά τον Γιάσερ Αραφάτ, αναγνωρίζοντας επίσημα πια τους Παλαιστίνιους.

Στην ομιλία του στον ΟΗΕ ο Αραφάτ αποδέχεται σαφώς τους 3 όρους των ΗΠΑ, που αποτελούν και προσχήματα για δράση εναντίον στην ΟΑΠ.

1) Αποδοχή των αποφάσεων 242 και 338 των Ηνωμένων Εθνών. 2) Συνυπόρξη ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους με το Ισραήλ. 3) Αποδοκίμηση κάθε ιδιοκτητικής, ομαδικής ή κρατικής τρομοκρατικής δράσης.

Ακόμα πρότεινε: «Τη σύγκλιση διεθνών ειρηνευτικών διασκέψεων στη Γενεύη, υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και τη συγκρότηση επιτροπής προετοιμασίας της από τους ηγέτες Σ. Ένωσης και Γαλλίας, και ζήτησε τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη να τεθούν υπό την προσωρινή επίβλεψη ειρηνευτικής δύναμης του ΟΗΕ».

Οι θέσεις αυτές του Γιάσερ Αραφάτ προκάλεσαν αίσθηση παγκόσμια. Ενίσχυσαν τις διαπραγματευτικές δυνατότητες των Παλαιστίνιων και ανώγακσαν τις ΗΠΑ μέσω Σουλτς να αποδεχθούν την έναρξη διάλογου με την ΟΑΠ, μη έχοντας πια κανένα επιχείρημα εναντίον τους, σε σημείο που να έρθουν σε ρήξη στο ζήτημα αυτό με το Ισραήλ.

Βέβαια η πρόταση για διεθνή διάσκεψη που τοποθετεί και ονομαστικά και τη Ρωσία στο παιχνίδι, δείχνει το βαθμό των ταλαντεύσεων της ΟΑΠ απέναντι σ' αυτή την υπερδύναμη που έχει παίξει πολύ βρώμικο ρόλο στο Παλαιστινιακό πρόβλημα. Είτε με το αγκάλιασμα του Ισραήλ, είτε με υπονόμευση μέσα στους κόλπους της ΟΑΠ, είτε υποκίνοντας τη Συρία, που στην εισβολή της στο Λίβανο μακέλεψε τους Παλαιστίνιους και που πάλι σήμερα είναι το μόνο κράτος σε αντίθεση με όλα τα υπόλοιπα του αραβικού κόσμου, που δεν αναγνωρίζει το παλαιστινιακό κράτος και τη ΟΑΠ.

Παρ' όλα αυτά το αποφασιστικό κύριο ζήτημα είναι η πολύ μεγάλη νίκη που κατάχτησε ο παλαιστινιακός λαός, που παρ' ότι μικρός και κατακτηματισμένος δεν σταμάτησε ποτέ να πιστεύει στη δικαίωση του. Σήμερα έχει ανοιχτεί ένας πολύ καλός δρόμος στην πορεία για τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους. Μετά από τις αλλεπάλληλες θύελλες και τις οδυνηρές περιπέτειες, οι Παλαιστίνιοι με όλες τις δυνάμεις θα συνεχίσουν τον αγώνα τους, μέχρι την τελική τους νίκη.

ARMENIA

Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΣΩΡΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦΙΣΜΟ

Ένας σεισμός 7,5 ρίχτερ ισοπέδωνε χωριά και πόλεις και μέσα σ' ένα λεπτό ένας ολόκληρος λαός αφανίζεται. Χιλιάδες νεκροί και τραυματίες, με συμπλήρωμα την πείνα και την παγωνιά, μια πραγματική ανθρώπινη τραγωδία εκανε όλα τον κόσμο να στρέψει το βλέμμα του στη Σοβιετική Αρμενία αυτές τις μέρες.

Μια τραγωδία που έρχεται για άλλη μια φορά να ξεσκεπάσει την υποκριτική πολιτική του Γκορμπάτσωφ, αυτού του νέου Χίτλερ που κορόιδωνται για την περestroϊκα του και τον τάχα «σύγχρονο σοσιαλισμό».

Η επιχείρηση διάσωσης ξεκίνησε αμέσως για να αποκαλυφθεί η σαπίλα του σοσιαλφασισμού που μέσα σε ερείπια και πτώματα ήταν αδύνατο πια να κρυφτεί. «Δεν έχουμε μηχανήματα» φωνάζουν οι Αρμένιοι και μεταφέρουν τις πέτρες με τα χέρια... Ρωσσοί πολίτες εθελοντές είναι αδύνατο να φτάσουν όλοι έγκαιρα στην περιοχή του σεισμού. Ιατρικός και τεχνολογικός εξοπλισμός καθώς και το εξειδικευμένο προσωπικό καθυστερήσαν πολύ να φτάσουν τις πρώτες πολιτικές ώρες μετά το σεισμό.

Η Πράβδα (12.12) έγραψε: «Οι Γάλλοι χριστιανοί μερικά λεπτά μετά να στήσαν ένα κεντρικό ηλεκτρικό σταθμό είχαν μέσα χωρίς καθυστέρηση και άρχισαν αμέσως τη δουλειά στα ιερά. Και από την πλευρά μας υπάρχει μια δέκαδα «παράσητες», για ένα πρόσωπο που δολοφάνη. Υπήρξαν πολλά αεροπλάνα που έφταναν βοήθεια αλλά η σύρση και η αταξία των δέλιων, κάνει, δεν ήξερε τι να μεταφερθεί πρώτο κι έτσι δεν μετακινήθηκαν ορισμένοι γιρανοί που τόσο σ' αγαπάμε ανάκη. Αυτή τη στιγμή βέβαια υπάρχουν εκατοντάδες γιρανοί εκεί κάτω, αλλά χάσαμε δευτερόλεπτα χάσαμε ώρες, χάσαμε ζωές...» Και ρίχνει άλλο σημείο αναφοράς: «Οι Έλληνες είναι οι καλύτεροι άνθρωποι που έχω γνωρίσει, τα ηλεκτρονικά όργανα σε μια άλλη και οι ιατροί οι μαί τριτη».

Τι να πούμε εμείς; Προκειται για το μεγαλύτερο θράσος του φασισμού που τα όμοιοι όλα αιτά μόνο και μόνο για να τα ονομάσει «περestroϊκα» ακόμα και στον ανθρώπινο πόνο. Αυτό το δικαίωμα του βουβάλι της ρωσικής κρατικής γραφειοκρατίας—ίδιο χαρκτηριστικό του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού—τι σχέση μπορεί να έχει με το σοσιαλισμό;

Ο Τσάρκο κάνει τον λιμπημένο και ψαχνει πάλι (όπως με το Τερντομπλ) να βρει τους κωκούς κατασκευαστές—σμπούτερ που έφτιαξαν

τα χάρτινα σπίτια.

Κάτοικοι στο Λενινγκάν δηλώνουν ότι παλιά απαγορευόταν να χτιστούν σπίτια πάνω από τρεις ορόφους στη περιοχή. Είναι μερικά από αυτά τα σπίτια που ακόμα και μ' αυτό το σεισμό δεν έπεσαν. Είναι μερικά σπίτια της εποχής του σοσιαλισμού που χτίζονταν για να κατοικήσει ο λαός και όχι για να κερδοσκοπούν οι κλίκες και η αστική τάξη.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της Μόσχας μετέδωσαν ότι λαμβάνονται αίσθητά μέτρα για τον τερματισμό των λεηλασιών που είναι το μεγάλο πρόβλημα από την επομένη κιόλας του σεισμού. Επίσης υπάρχει η πληροφορία ότι από το Εργατικό κόμμα της Αγγλίας καταγγέλλεται ότι θα σταλούν ένα εκατομμύριο αγαθών στους Αρμένιους για βοήθεια, που όμως στην Αγγλία μένουν αδιάθετα επειδή υπάρχει ο φόβος να έχουν μολυνθεί από σαλμονέλα, και ότι αυτό έγινε εν γνώσει της Ρωσικής προξενίας του Λονδίνου που έδωσε την συγκριτική της.

Η διαφθορά, η γραφειοκρατία, το έγκλημα απέναντι σ' έναν ολόκληρο λαό που θάβεται κάτω από τα ερείπια, ο φασισμός Γκορμπάτσωφ αυτά τα λέει: «νέα αθήνη στην περestroϊκα». Και ο προήπονος του Ρίτσκωφ τώρα μετά την καταστροφή λέει χαρκτηριστικά «τώρα μπροστά σ' αυτή την τραγική τραγωδία αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε ότι οι οικογενειακοί άνθρωποι αξίες είναι τα κυριότερα πράματα στον κόσμο...» Τώρα αρχίζει να τα καταλαβαίνει αυτό ο «κομμουνιστής».

Αυτά τα ψίδια που ντόθηκαν κομμουνιστές έστησαν τη λεγόμενη «επιχείρηση αλήθεια» με αφορμή αυτή τη φυσική καταστροφή για να κάνουν τάχα τους δημοκράτες που ομολογούν οι ίδιοι τις αδυναμίες τους και να ενημερώνουν τους λαούς. Αυτό το φίδι ο Γκορμπάτσωφ για να αμβλύνει τις παραχές με τις εθνοτικές και εκμεταλλευόμενες πραγματικά τον ανθρώπινο πόνο και την αλληλεγγύη του λαού είπε: «Στη γαρά όπως και στη λύση έτσι πρέπει να ζούμε μαζί σαν μια οικογένεια».

Εμείς καταγγέλλουμε στο λαό μας, στους λαούς όλου του κόσμου, τη σοσιαλφασιστική κλίκα του Γκορμπάτσωφ που αρπάζαν την εξουσία και μετάρπωναν τη σοσιαλιστική χώρα του Λένιν και του Στάλιν σ' αυτό το έκτρομα, του ιμπεριαλισμού. Αυτοί είναι και σήμερα οι δολοφόνες του Αρμενικού και ρωσικού λαού, που δεν θα τους εξοφλήσει βέβαια ένας σεισμός, αλλά η νέα επανάσταση της εργατικής τάξης της χώρας τους.

ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ

Αστυνομικοί με στολή φουρούς απ' την 1η Δεκεμβρίου τις εισόδους όλων των ρωσικών Πανεπιστημίων και φοιτητικών κτιρίων. Οι φοιτητές τώρα θα πρέπει να δείχνουν το «πάσο» τους για έλεγχο στους αστυνομικούς που αντικατέστησαν τις ηλικιωμένες γυναίκες που έκαναν αυτή τη δουλιά μέχρι σήμερα. Αυτό το μέτρο δεν είναι παρά γενίκευση αυτού που ίσχυε μόνο στο Πανεπιστήμιο της Μόσχας. Μεγάλο μέρος εξάλλου του ΙΣΟΓΕΙΟΥ του έχει μετατραπεί σε ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΙΜΗΜΑ! Την είδηση δημοσίευσε στα τέλη Νοέμβρη η «Κομμουνιστική Πράβδα». «Θα το συνηθίσουμε κι αυτό, και θα το ανεχτούμε. Μόνο που στον κόσμο υπάρχουν ελάχιστα Πανεπιστήμια που κοσμούνται με φυλάκια της αστυνομίας. Ως τώρα, οι αρχές του Πανεπιστημίου της Μόσχας δικαιολογούσαν την παρουσία της αστυνομίας με το πρόσχημα ότι πρέπει να προστατευθούν τα εργαστήρια. Σύντομα όμως δεν θα χρειάζονται πια δικαιολογίες. Γι' αυτό απαιτούμε φοιτητές, φροντίστε να έχετε πάντα στην τσέπη σας τη φοιτητική σας ταυτότητα» (Βήμα 27.11.88).

Διαφανή υπόγειο βασανιστήριον και ανασυγκρότημένο ασφαλίτες με υποτροπή για το Πανεπιστήμιο. Τα σχολεία στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας. Ο Γκορμπάτσωφισμός σ' όλο το μεγαλείο. Σίγουρα εκεί κάτω στην κόλαση, μέσα στο στόμα του διαβόλου Χίτλερ δεν θα αισθάνεται πολύ καλά. Μέσα στον άνεμο κάποιοι φωνάζουν κι οι κραυγές τους ακούγονται σαν ψύθιοι. «Μια μέρα οι τυφλοί θα δουν κι οι μουγγόι θα μιλήσουν οι νάνοι θα γίνουν γίγαντες κι οι γίγαντες νάνοι και τότε δεν θα υπάρχει καμιά ανείχια μια θιέλλα θα σαρώσει όλον τον κόσμο, η ζωή θα νικήσει».

ΟΖΑΜΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο Άμπελ Οζάμα Αλ Ζομάρ, μέλος της δολοφονικής φιλοσοφικής ομάδας του Άμπου Νιντάλ, που κατηγορείται από τους Ιταλούς για την έκρηξη βόμβας στην ιβραϊκή συναγωγή της Ρώμης, δεν εκδόθηκε στην Ιταλία από την ελληνική κυβέρνηση, αποφασίστηκε, έφυγε από την Ελλάδα, πήγε στη Λίβη και τώρα βρίσκεται στο Λίβανο.

Είχαμε αναφέρει και παλιότερα στο γαρκενίρα και το ρόλο που παίζει αυτή η οργάνωση, και τελευταία σχετικά με την τρομοκρατική της απόπειρα στο «Σπι. σφ. Παρίσι». Σ' αυτήν ήταν αφεσπαστή η αντιμετώπιση της, όπως σαφέστερες ήταν οι προσπάθειες της κυβέρνησης Παπανδρέου για την κάλυψη της και τον αποπροσανατολισμό των ερευνητών.

Η τρομοκρατική αυτή ομάδα δεν έχει καμία σχέση με τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού, όπως και τους αγώνες όλων των λαών εναντίον στον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλ-ιμπεριαλισμό. Αντίθετα δρα για λογαριασμό της Μόσχας μέσα της Συρίας και της Λίβης, αποτελεί μια δολοφονική αντιδραστική τρομοκρατική ομάδα που δεν διατάζει να εκποστεί αθώους στην περιοχή μας και σε άλλες χώρες. Ένας πραγματικός αντιιμπεριαλισμός δεν μπορεί να δει με σκοτεινές συνωμοσίες, με δολοφονίες αμωσών, δεν μπορεί να αποτελέσει εργαλείο ξένης υπερδύναμης, στην προκειμένη περίπτωση της σοσιαλ-ιμπεριαλιστικής Ρωσίας.

Αιτός είναι και ο λόγος που παρ' όλη την υποχώρησή της στο ζήτημα Ρωσιντ, η ΟΑΠ δεν κατέπει καθόλου τον Οζάμα. Ο Οζάμα εκφράζει την πιο χυδαία έκφραση της φασιστικής τρομοκρατίας εναντίον σε γραικοκόκοι.

Τι κάνει όμως η κυβέρνηση του ρωσοφίλου Παπανδρέου ακόμα στην περίπτωση του Οζάμα; Τον α-

ΠΑΤΑΓΩΔΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΗΣ ΤΑΧΤΙΚΗ

Στην προκήρυξη της στις 6 του Οκτώβρη η Αριστερή Κίνηση Καθηγητών έγραφε ότι από δω και κάτω η ΟΛΜΕ (ομοσπονδία των καθηγητών) θα προσπαθούσε να πνίξει ανοιχτά πλέον κάθε πραγματικό κίνημα που θα ξέσπαγε στη βάση των καθηγητών. Κι αυτό γιατί την περσινή σχολική χρονιά η ΔΕΕ, το φερόφωνο του ψευτοΚΚΕ στο χώρο των καθηγητών, που έχει—από πολιτική άποψη—την καθοδήγηση της ομοσπονδίας είχε πετύχει το βασικό πολιτικό στόχο του στο συγκεκριμένο χώρο: την πτώση του Τρίτου, ακραίου, τότε, εκφραστή της τάσης μέσα στο ΠΑΣΟΚ που αντιτίθενταν σε μια μελλοντική πολιτική συνεργασία με το ψευτοΚΚΕ. Πέρα όμως απ' αυτή την αναμνηστική επιτυχία τους, κατάφεραν να χρησιμοποιήσουν το κίνημα των καθηγητών για να «κόψουν τα φτερά» του φιλοκεντρικού Κακλαμάνη, στρώνοντας έτσι το δρόμο στο Γιώργο Παπανδρέου—με το πούλημα της μεγάλης ανεργίας—να πιάσει το πόστο του υπουργού παιδείας.

Φέτος η κατάσταση έχει προχωρήσει. Το «Κ-ΚΕΕ» βρίσκεται στη φάση της τελικής επίθεσης εναντίον στα υπολείμματα των υποστηρικτών μέσα στην κυβέρνηση της αυτονομίας του ΠΑΣΟΚ και των υψιπέτων στη λεγόμενη «απλή αναλογική», που αήγηε το ΠΑΣΟΚ κατευθείαν στην αγκαλιά του «Κ-ΚΕΕ».

Ο Γιώργος ο Παπανδρέου έχει ταχθεί επανειλημμένα, ειδικά το τελευταίο διάστημα, υπέρ της «απλής αναλογικής» και της συνεργασίας με την αυτοκρατορία ΓΙ' αυτόν, ακριβώς, το λόγο τα παρα της ΔΕΕ δε, συγκεντρώνονται πλέον στο πρόσωπο του υπουργού παιδείας, όπως γινόταν πέρσι με τον Τρίτο, αλλά στον προπολογισμό (ισιγμία κεντρικού, ειδικά για όποιος, 150 δις κατανομήρια μόνο για κτιριακές ανάγκες των σχολικών στοιχειώδους και μέσης εκπαίδευσης).

Έχουμε δηλαδή μια μετατόπιση του κέντρου βάρους της επίθεσης του «Κ-ΚΕΕ», ώστε να πεταχτούν από την κυβέρνηση και τα τελευταία ερείσματα εναντίον του, εμφανίζοντας ως βασικούς υπαίτιους των χαμηλών δαπανών για την παιδεία τους συντονιστές—δημοφρονούς του κρατικού προϋπολογισμού (Κουτσογιώργας - Τσοβόλας - Ρουμολάκης).

Αυτή η μετατόπιση φαίνεται αλλοιωσε και από την «ποσότητα» των «απεργιών», πέρσι μέχρι τις διακοπές των Χριστουγέννων είχαν κιάλας πραγματοποιήσει 6 (έξι) μέρες απεργίας, ενώ φέτος, στο ίδιο διάστημα, μόνο μια 24ωρη, κι αυτή προκήρυχμένη από την ΔΔΕΔΥ.

Οι καθηγητές, βέβαια, έδωσαν και στην «απεργία» αυτή την απεργία που της αξίζει (και σ' όλους όσους την εμπνεύστηκαν), της γέριαν κανονικά την πλάτη και μόλις ένα 40% την πραγματοποιήσει (κι αυτοί με βαριά καρδιά όμως). Το τι ακούσει η ηγεσία της ΟΛΜΕ από τους καθηγητές δε λέγεται. Από τη μίτη να τους έπιανε τους ανθρώπους εκείνη τη στιγμή θα σκόλανε. Κι αυτό είναι καλό σημάδι, γιατί δείχνει ότι αυτή η ηγεσία δε θα μπορεί πάντα και χωρίς βαρυκόστος για την ίδια να σέρνει από τη μίτη τους καθηγητές εκεί που τα

συγκεκριμένη 24ωρη ήρθαν από παντού μηνύματα ότι πάρα πολλοί σύλλογοι καθηγητών κινήθηκαν σ' αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση, αποδεικνύοντας έτσι παραστατικά το ρεαλισμό της γραμμής της Αριστερής Κίνησης.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Είπε ο Μητσοτάκης στη Βουλή στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό: «Θα πωμε στον κόσμο ότι δεν μπορούμε να τον δώσουμε πίσω αυτό που έχουμε. Ήταν το κόστος, γιατί φήγαμε ΠΑΣΟΚ». Αυτό είναι το βαθύτερο πρόσωπο του μητσοτακισμού. Το μίσος του στην εργατική τάξη και τον εργαζόμενο λαό το εκδηλώνει τώρα επειδή τώρα πια «βλέπει» εξουσία και μάλιστα με σιγουριά. Αυτό βέβαια το βλέπει μόνο χάρη στην πολιτική του μωπιαία η οποία τον οδηγεί στο να συμμαχεί με τους νεκροθάφτες του. Αυτοί βέβαια πατάνε ακριβώς πάνω στην απόθεση που φέρνει στον εργαζόμενο λαό η Ν.Α. για να επβάλλουν μελλοντικά τη δικιά τους χειρότερη ακόμα καταπίεση και εκμετάλλευση.